

עמ"ת 53189/01/18 - מדינת ישראל נגד טלהון אדמסו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 ינואר 2018

עמ"ת 53189-01-18 מדינת ישראל נ' אדמסו(עציר)

מספר פל"א 32767/2018

לפני כבוד השופט עמי קובו
העוררת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
טלהון אדמסו (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד ענת לינדנר

ב"כ המשיב עו"ד אלכס זיו

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט השלום בתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי) מיום 22.1.2018 אשר הורה על שחרורו של המשיב בתנאי מעצר בית לילי ללא פיקוח ותוך פסילה עד תום ההליכים ותנאים נוספים כפי שקבע בית המשפט קמא.

יצוין כי נגד המשיב הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירות של נהיגת רכב בהיותו שיכור, נהיגה בקלות ראש, ומשקל כולל של הרכב אשר עולה על 25% מעל המותר.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום התאריך 21.1.18 בשעה 11:45, נהג המשיב ברכב מסע כשהוא שיכור כאשר ריכוז האלכוהול נמצא ברמה של 512 מקרו גרם אלכוהול.

הנאשם הוביל מטען ממשקל חורג של 41% מעל המותר.

בית המשפט קמא קבע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

בית המשפט התייחס לעילת המסוכנות ובחן לעיין את מסוכנות של המשיב בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה.

לטענת העוררת, לנוכח המסוכנות אשר נלמדת ממעשיו של המשיב לא היה מקום להורות על שחרורו ובפרט בתנאים שקבע בית המשפט קמא.

לטענת ב"כ המשיב לא נפל כל פגם בהחלטת בית המשפט קמא.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את החלטת בית המשפט קמא כמו גם את תיק החקירות סבורני כי לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט קמא.

אכן מדובר בעבירות של שכרות ונהיגה ברכב מסע מעל המשקל המותר אשק השילוב וודאי יותר מסוכנות של ממש.

עם זאת, כפי שקבע בית המשפט קמא יש לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה.

בהקשר זה נדרש בית המשפט לבחון האם ניתן לתת אמון במשיב שיקפיד את תנאי השחרור ודגש על פסילת רישיונות.

במקרה דנן, עיון בעברו התעבורתי של המשיב מעלה כי ניתן לכאורה לתת בו אמון.

לחובת המשיב, שהינו נהג מקצועי, 3 הרשעות תעבורה קודמות בין השנים 2011 עד 2017 בעבירות שבהן נדונו לקנסות של עד 250 ₪ בלבד.

המשיב לא נדון בעבר בבית משפט.

אין לחובתו כל רישום פלילי.

בנסיבות אלה סבורני כי ניתן לתת אמון במשיב שכן מאחר והתנאים אשר הורה בית המשפט קמא כאשר מובהר למשיב כי ככל ויפר את התנאים הרי שייעצר.

עיינתי בפסיקה שהגישו שני הצדדים ואכן קיימות במקרים דומים החלטות לכאן ולכאן ואולם באמור לעיל בנסיבות של תיק זה, איני סבור שנפל פעם החלטת בית המשפט קמא אשר מצדיק את העובדות.

אשר על כן הערר נדחה. ככל שהמשיב עומד בתנאי השחרור הרי שישוחרר.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תשע"ח, 23/01/2018 במעמד הנוכחים.

עמי קובי, שופט